

Nagy Irén

Halottak napján

Roskadozó, bús keresztfák között
kezemben riadt kis fénnel állok én.
Tinéktek hoztam gyertyát, szál virágot
halottak napján, élők éjjelén:
ti letagadott, százszor is halott
szegény halottak.

Nyugtotok árgus szemmel lesik,
kaparnák körömmel csontjaitok.
Harsognák: nem, ti nem vagytok itt,
kik itt porladnak, mind mások azok;
kegyelet-égből rég lehulltatok,
letaszítottak.

Porrá, sziklává vált sejtjeitek
szétszórják, s a hantot (mit nem ástak!).
Elhordanák a dombot, együtt veletek,
halottaink: elűzött halottak,
se élve, se halva „nem létezők”,
álmodjatok csak ...

Rózsa-szonett

Nagyanyám emlékére

Ház mögötti, lepusztult kertben
rózsa nyitott egy csonka tőn.
Színe alig van, mintha beteg szív
mélázna elmúló időn.

Magára maradt — az utolsó —,
körötte dús gaz s kerti gyep.
Magasba dőf még amott egy kóró,
belseje kong, héja zizeg.

Égire váltva e földi kertet,
az öregasszony rég eltipegett.
Odafenn fényes csillagok nyílnak

kertjében — mint rózsák idelent —
valamikor. — Mesének tűnne ma,
ha egy, ha egy rózsza nem nyílana...

Ősz végi koncert

Halkan-szerényen dúdolgat a barna,
harsányra váltja a Nap a sárga színt,
s mélyebb szólamát toldja odakint
gyérülő ághegyek megkopott lantja

Ősz-szonátához elhalón. De arra
lágývörös fényt az ég a földre hint,
majd lángra kap amott a rét megint,
s régi vonót hangol újabb akkordra.

Nagy, érzelmes ősz végi búcsúzás:
Ezer dal zsong-bong ezer hangszeren.
...Árny oson, szürke, a fák közt, nesztelen...

Úzi a szél. Halkuló suhanás:
Kánon zendül a rőt leveleken.
...Múlik, eloszlik mindjárt a félelem...

Józsa Attila

A választás jogán

Amikor majd kilépek a színpalak közül,
Örülnek, ha a világra jégeső szakadna,
Bűnöket elsöprő, friss tavaszi zápor
— bent szeretném, ha a vastaps elmaradna —

Menjenek a nézők csendesen haza,
A hiány fájdalmát nincs mit ünnepelni
— ha a fények kialusznak, maradjon még idő
A szeretetet hét lakattal jól elreteszelni...

Brassó, 2007. V. 29.–VI. 5.

Tájkép

Végtelen mezőkön ér el az alkonyat,
Átszövik lelkedet villanásai,
Lábaid nyomában, konok sorozatban,
Rendeket vágnak az ősz kaszásai...

Brassó, 2007. IV. 8.

